

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 231.

Solgte Session.

56de Møde.

Løvedagen den 8de December Kl. 12.

(Fortf.)

J. M. Hansen (fortf.): Men er da Forskjellen mellem denne Bøn og Justitsministeriets eget Udkast saa forstræffeligt stor; han vil jo have, de skulle gjøre det for 1,200 Rd., men har denne Forskjel da en saa væsentlig Betydning, at man ikke kan forlange, at en Mand for 1,000 Rd. skal uddele Retfærdighed, men derimod at han skal gjøre det for 1,200 Rd. Kan det være en begrundet Subvention, naar Forskjellen kun er 200 Rd.; det kan jeg ikke troe, jeg kan ikke troe, at den ærede Justitsminister vil vedblive den Mening, at 1,200 Rd. netop er det, der gjør en Mand værdig til at uddele Retfærdighed, men at 1,000 Rd. ikke gjør ham værdig dertil. Den ærede Justitsminister gif ogsaa ud fra den modsatte Mening, idet han modtog de Bemærkninger, der vare gjorte om, at man skulde forhindre Bestikkelighed og Uædelighed ved at give høie Bønninger; hans Betragtning desangaaende var den modsatte, han gjorde gjældende med Hensyn til Forskjellen af de 200 Rd. Jeg kan heller ikke, i det mindste ikke før jeg hører den ærede Minister sige det, erkjende Rigtigheden af hvad den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgrebs (Herh) udtalte, at det, at de 2,500 Rd. ikke vare tilstrækkelige, havde gjort, at i det sidste Aar maatte mange Embeder henstaae ledige. Jeg veed ikke, hvormange Embeder der henstaae ledige, men det er i alt Fald

dog kun dem, der ere bleve ledige i Løbet af omtrent tre Tjeringaar, og det kan dog ikke være saa særdeles mange; men i alt Fald kan jeg ikke erkjende, at den Henstaaelse af den Grund, før jeg hører af den ærede Minister, at det ogsaa virkelig er derfor, at han ikke har villet besætte dem. Der er fremkommet flere Bemærkninger fra den ærede Rigsdagsmand for Hjerteminde (Schytte), som jeg dog ikke skal forsøge at gaae ind paa; det vilde føre til en forunderlig Discussion, om man her vilde give først en anden Rigsdagsmands Liv og Levnet, fra han laae i Buggen til han var kommen til den Alder, han nu har, meddele, hvor nøjsom han havde været og hvormegit han var kommen ud af det med, og dernæst sin egen Levnetsbeskrivelse paa samme Maade. En saadan Forhandling troer jeg ikke man kan gaae ind paa; skulde man det, maa jeg dog erindre den ærede Rigsdagsmand om, at han for sin Person dog vistnok er vant til at bruge Mere end Folk i Almindelighed, og han har selv givet Anledning til, at man kan spørge ham, om han ikke allerede som Skolebænk holdt en Borger i Kolbing til at børste sine Støvler. (Schytte: maa jeg bede om Ordet!) Det tyder ikke paa, at man har lidt Mangel i sin Opdragelsestid; og derved kommer man i Vane med at ansee det Udkomme for at være høist tarveligt, som Andre ansee for at være meget rigeligt; men imidlertid, jeg vil ikke følge ham paa den Vej og derfor motivere min Mening, det er ikke den rette Vej at gaae. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) tog sig først af Byfstriveren i Hel-